

[Poulsgaard]

Hvad så? Er man ikke klar over, hvor stor leverandør Sydafrika er af mineraler og andre ting, som vi simpelt hen ikke kan undvære i den vestlige verdens produktionsapparat? Tilsyneladende ikke. Men det kan vi måske få at føle.

Men det går endnu mere ud over de sorte i Afrika, der nu er på vej frem. Der sker vigtige fremskridt i Sydafrika, og det går virkelig stærkt. Disse fremskridt vil man slå i stykker ved at indføre sanktioner som dem, man her taler om.

At de røde har disse holdninger, kan jo ikke forbavse – og man hører aldrig de samme partier give udtryk for noget lignende, når det gælder østeuropæiske lande, så er alt jo evig idyl – men at også regeringen virkelig hopper med på den vogn, beklager vi i fremskridtspartiet dybt.

Vi tror nu ikke, det får den helt store betydning, for der er da trods alt andre lande end Danmark. Der er da nogle lande, der har nogle ledere, der kan tænke endnu, og som ikke lader Danmarks Radio og fjernsynet afgøre, hvad de skal tænke.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg må henstille til folketingsmedlemmerne, især hr. Poulsgaard, at man overholder forretningsordenen.

Maisted (FD):

De frie demokrater går selvfølgelig ikke ind for apartheid. Vi går ikke ind for adskillelse på grund af race eller religiøse eller politiske holdninger i et samfund; det må stå helt klart. Men det er ganske utroligt, at man her i det danske folketing tror, at man har nogen som helst indflydelse på det, der sker i Sydafrika. Vi er et lille land, og det føles på den måde, at jo længere væk et land er, og jo større problemerne er, jo større muligheder tror man i folketinget man har for at løse netop dets problemer.

Det kan ikke nytte, at man prøver at sammenligne det danske samfund med et samfund som det sydafrikanske. Vi er en lille, velfriseret have, hvor vi igennem flere hundrede år har opbygget et skolesystem, et uddannelsessystem, sådan at folk har lært både at læse og at skrive. At tro på, at man kan indføre en form for demokrati i Sydafrika, når man ved, at der måske er 15 eller 19½

mill. analfabeter, som overhovedet ikke aner, hvad demokrati er, er blændværk. Det er selvfølgelig rigtigt, at veluddannede sorte i Sydafrika ønsker magt; ethvert menneske kan forstå, at de selvfølgelig ønsker at få en del af samfundets magt.

Men efter min opfattelse løser man ikke problemet ved at foretage sanktioner over for et land som Sydafrika. Tværtimod burde man gå en helt anden vej. Man skulle øge samhandelen, og man skulle øge et åbent internationalt samarbejde med et sådant land, for det er helt indlysende, at de hvide ikke afgiver deres ejendomsret uden kamp. Det kan ethvert menneske også forstå, for hvad ville konsekvensen være, hvis de blev nedslaget af de sorte? At vi gav plads for endnu en kommunistisk stat. Det er det eneste, der ville ske. Der ville ikke være tale om at indføre et demokrati, hvor man kunne gennemføre »hver mand sin stemme« og så opnåede fornuftige resultater. Enhver ved, at de er omgivet af stater, der har kommunistisk eller marxistisk styre, der har diktatur, og som bestemt ikke lever op til de demokratiske rettigheder, vi er tilhængere af.

Jeg har tidligere prøvet på at sammenligne, hvad der ville ske, hvis folketinget virkelig gennemførte en politik som den, man lægger op til her, over for andre lande. Hvordan ville det være muligt at handle med Polen, hvor man for at fastholde befolkningen har terroriseret den og har gennemført socialistisk systemdiktatur, som kun er opretholdt med vold og terror? Der har man ikke noget imod at købe røde kul, men når det er sorte kul, er det altså galt. Men ved at have en samhandel med disse Østlande støtter vi selvfølgelig principielt disse regimer – eller rettere sagt: vi indser, at international handel og internationalt samvær er langt det bedste kampvåben for at få ændret disse samfundssystemer.

Jeg må sige til VS, der talte om moralsk habitus: hvad har vi oplevet i dette land? Vi har oplevet, af SF og VS var parate til at bryde grundloven og sætte det danske folkestyre ud af kraft; det har vi oplevet på vor egen krop her i folketinget. Det, man ønsker fra disse partier, er at sætte det, vi andre sætter pris på, altså det demokratiske samfundssystem, ud af kraft. Og så vil de samtidig foregøgle os, at de skulle være fortalere for, at man i et land som Sydafrika indførte de-